

Изтекла
30

КАЗУС
1

11.11.2023 г.

КАЗУС № 2

Тодор Тодоров Георгиев е роден на 12.02.1978 г., живее в с. Микре, Ловешка област. Неграмотен е и е осъждан многократно за извършени умишлени престъпления от общ характер, за две от които: с присъда по НОХД № 3152/2007 г. на РС – Ловеч, влязла в сила на 09.06.2009 г., за извършено на 12.07.2006 г. престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 1, вр. чл. 194, ал. 1 от НК на 1 година лишаване от свобода при първоначален строг режим на изтърпяване, изтърпяно на 15.11.2011 г., както и с присъда по нохд № 3084/2013 г. на РС – Плевен, влязла в сила на 04.01.2014 г., за извършено на 03.03.2013 г. престъпление по чл. 194, ал. 3, вр. ал. 1 от НК, на четири месеца лишаване от свобода при първоначален строг режим на изтърпяване, изтърпяно на 10.05.2014 г. Не е женен, но живее на съпружески начала с Мика Недева Василева и от това съжителство има четири деца, две от които са Асен Миков Недев и Тенчо Миков Недев.

Асен Миков Недев е роден на 01.08.1997 г., живее в с. Микре, Ловешка област. Неграмотен е, не е женен и до момента не е осъждан.

Тенчо Миков Недев е роден на 16.04.1995 г., живее в с. Микре, Ловешка област. Неграмотен е, не е женен и не е осъждан.

На 11.09.2014 г. Тодор Георгиев, Асен Недев и Тенчо Недев взели решение да извършат кражба на слънчоглед от нива, разположена в землището на с. Голец, Ловешка област. За целта приготвили каруцата на семейството, като в нея поставили дървени колове.

Тримата се придвижили до землището на с. Голец, Ловешка област и навлезли в нива, съставляваща поземлен имот № 018001, собственост на Васил Петров Илиев от с. Голец, който я бил засял със слънчоглед. Тогава започнали да режат слънчогледови пити и да ги товарят в каруцата.

Действията на тримата били забелязани от Георги Начев, който се обадил по телефона на съпругата си с молба да уведоми Васил Илиев, че от нивата му се извършва кражба на слънчоглед.

Известен за случващото се, Васил Илиев потеглил с автомобила си към нивата. Когато пристигнал на мястото той видял, че Тодор Георгиев, Асен Недев и Тенчо Недев са натоварили в каруцата 500 кг. слънчоглед, като били в непосредствена близост до нивата му и се движели с каруцата по земния път към с. Микре. Каруцата се управлявала от Тодор Георгиев.

Илиев слязъл от автомобила си и наредил на тримата да спрат каруцата и да стоварят откраднатия слънчоглед. Вместо това Тодор

Георгиев пришпорил коня с цел да заобиколи автомобила и да продължи по пътя към с. Микре. При извършване на тази маневра обаче каруцата пропаднала край земния път. Тогава Тодор Георгиев, Асен Недев и Тенчо Недев взели решение да нанесат побой на Илиев, за да запазят владението върху отнетия от тях слънчоглед. Те взели по един дървен кол и нападнали Илиев. Нанесли му множество удари в областта на главата, ръцете и тялото, вследствие на които Илиев паднал на земята. Въпреки това тримата продължили да го удрят. Преустановили насилието над него едва когато забелязали, че той е в безпомощно състояние. Тогава тримата се прибрали с каруцата с отнетия слънчоглед в с. Микре и още същата нощ продали слънчогледа на лице с неустановена по делото самоличност.

От назначената по време на досъдебното производство съдебномедицинска експертиза по писмени данни № 11/2014 г. е видно, че на Васил Илиев са били причинени две разкъсно-контузни рани на главата, разкъсна рана на дясната длан - между палеца и показалеца, множество насинявания с охлузвания по горните крайници и коленете, счупване на кост от костния строеж на палеца на дясната ръка. Всички увреждания са травматични. Раните са довели до продължителни болки и страдания с временно и неопасно за живота разстройство на здравето. Счупването на кост от палеца е довело до трайно затруднено движение на дясната ръка.

От назначената по време на разследването съдебнооценителна експертиза става ясно, че пазарната стойност на противозаконно отнетите 500 кг. слънчоглед към 11.09.2014 г. възлиза на 250 лева.

Досъдебното производство започнало на 11.09.2014 г. чрез извършване на първото следствено действие по разследването - оглед на местопроизшествието. На 15.09.2014 г. Тодор Георгиев, Асен Недев и Тенчо Недев са привлечени в качеството им на обвиняеми и е проведен техният разпит в присъствието на назначен служебен защитник и за тримата - адв. Лечев, който ги е защитавал до приключване на досъдебното производство. Двама от обвиняемите - Асен Недев и Тенчо Недев не са отричали извършването на престъплението - и двамата са признали вината си. Твърдели, че са били на мястото, че са откъснали питите слънчоглед и след като са напълнили сандъка на каруцата са си тръгнали. По пътя ги срещнал Васил Илиев, който им казал да оставят слънчогледа, тъй като е негов, след което Илиев бил набит от обв. Тенчо Недев /според двамата обвиняеми само той е нанесъл побой над пострадалия/. Позицията на обвиняемия Тодор Георгиев е била съвсем различна - той е отказал да дава

11.11.2023г.

обяснения и е заявил, че не се признава за виновен по повдигнатото му обвинение.

Васил Илиев не е конституиран като страна в съдебната фаза на наказателното производство.

Тодор Георгиев по време на съдебното следствие е възстановил причинените с деянието имуществени вреди.

1. Какво престъпление/ия са извършили Тодор Георгиев, Асен Недев и Тенчо Недев? Посочете съставомерните признаци от обективна и субективна страна.

2. Изгответе диспозитив на обвинителен акт за деянието/ята, за които считате, че лицата следва да бъдат предадени на съд.

3. Кой е компетентният орган, който трябва да проведе разследването по делото, коя прокуратура трябва да го наблюдава и кой е компетентният съд, в който делото да се внесе за разглеждане след приключване на разследването?

4. Задължителна ли е адвокатска защита за Тодор Георгиев, Асен Недев и Тенчо Недев, на кое правно основание, могат ли да се откажат от защитник, допустимо ли е и тримата да се ползват от един и същи защитник и извършено ли е нарушение в тази връзка?

5. Предвид съдържащите се в казуса данни, допустимо ли е било да се сключи споразумение за решаване на делото в досъдебното производство и необходимо ли е съгласието на пострадалия, за да бъде одобрено такова споразумение от съда? Необходимо ли е съгласие на пострадалия за одобряване на споразумение за решаване на делото в съдебното производство, ако такова е допустимо?

ЛЛ.ЛЛ.2023г.

1. Какво престъпление/ия са извършили Тодор Георгиев, Асен Недев и Тенчо Недев? Посочете съставомерните признаци от обективна и субективна страна.

Тодор Георгиев, Асен Недев и Тенчо Недев са осъществили от обективна и субективна страна състава на престъпление по:

- Чл. 199, ал. 1, т. 3 и т. 4, във връзка с член 198, ал. 3, във връзка с ал. 1, във връзка с чл. 29, ал. 1, буква "а" и буква "б", във връзка с чл. 20, ал. 2, във връзка с ал. 1 НК - за Тодор Георгиев;

- Чл. 199, ал. 1, т. 3, във връзка с чл. 198, ал. 3, във връзка с ал. 1, във връзка с чл. 63, ал. 2, т. 2, във връзка с чл. 20, ал. 2, във връзка с ал. 1 НК - за Асен Недев;

- Чл. 199, ал. 1, т. 3, във връзка с чл. 198, ал. 3, във връзка с ал. 1, във връзка с чл. 20, ал. 2, във връзка с ал. 1 НК - за Тенчо Недев,

тъй като на 11.09.2014 г., в землището на с. Голец, Ловешка област, от нива, съставляваща поземлен имот № 018001, в съучастие като извършители, Тодор Георгиев - при условията на опасен рецидив, а подсъдимият Асен Недев - като непълнолетен, навършил 16 години, но могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, отнели чужди движими вещи - 500 кг. слънчоглед на стойност 250 лева, от владението на Васил Илиев без негово съгласие с намерение противозаконно да го присвоят, като заварени на мястото на престъплението употребили сила спрямо Васил Илиев, за да запазят владението върху откраднатия слънчоглед, като му нанесли удари с дървени колове, с което му причинили средна телесна повреда, изразяваща се във фрактура на кост на палеца на дясната ръка, довела до трайно затруднение на движението на десния горен крайник.

От обективна страна тримата подсъдими са осъществили така наречената "грабежоподобна кражба". Грабежоподобната кражба е особена форма на престъпна дейност, при която един вид престъпление - кражба, прераства в друг вид престъпление - грабеж, който поглъща кражбата, доколкото и двете престъпления са насочени към един и същ непосредствен обект на защита - условията за нормално и безпрепятствено упражняване на правото на собственост върху конкретна движима вещ. Съставът на престъплението по чл. 199, ал. 1, т. 3 и т. 4, във връзка с член 198, ал. 3, във връзка с ал. 1 НК изисква деецът вече да е извършил кражба на чужда движима вещ, чието владение цели да запази, да е заварен на местопрестъплението и да е употребил сила или заплашване, за да запази владението върху откраднатата вещ. В разглеждания случай всички

изброени елементи от състава на престъплението са налице. Тримата са били извършили вече кражбата на слънчогледа, но при заварването им на местопрестъплението от пострадалия, те са му нанесли побой с цел да запазят владението върху откраднатия слънчоглед. Тодор Георгиев, Асен Недев и Тенчо Недев са извършили деянието в съучастие като извършители и при пряк умисъл - с оглед установените по несъмнен начин по делото данни за предварително взетото решение за извършване на кражбата и направената подготовка - взетите дървени колове, с които е бил нападат пострадалия Васил Илиев. Носейки в каруцата дървените колове, тримата подсъдими са действали с общност на умисъла - да осъществят принудата ако се наложи, с цел да запазят владението върху отнетите чужди движими вещи. По този начин всеки от тях е изразил субективното си отношение към деянието и неговите последици, поради което и причинената на пострадалия средна телесна повреда е общ престъпен резултат.

Тодор Георгиев е извършил престъплението при условията на опасен рецидив по чл. 29, ал. 1, буква „а“ и буква „б“ НК – извършил е престъплението, след като е бил осъждан за тежко умишлено престъпление на лишаване от свобода не по-малко от една година, изпълнението на което не е отложено по чл. 66 от НК, както и след като е бил осъждан два пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, като и за двете изпълнението на наказанието не е отложено по чл. 66 от НК, както следва: с присъда по НОХД № 3152/2007 г. на РС – Ловеч, влязла в сила на 09.06.2009 г., за извършено на 12.07.2006 г. престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 1, вр. чл. 194, ал. 1 от НК на 1 година лишаване от свобода при първоначален строг режим, изтърпяно на 15.11.2011 г., както и с присъда по нохд № 3094/2013 г. на РС – Плевен, влязла в сила на 04.01.2014 г., за извършено на 03.03.2013 г. престъпление по чл. 194, ал. 3, вр. ал. 1 от НК, на 4 месеца на четири месеца лишаване от свобода при първоначален строг режим, изтърпяна на 10.05.2014 г. Не е налице ограничението по чл. 30 от НК, тъй като от изтърпяване и на двете наказания по посочените присъди не са изтекли пет години.

Подсъдимият Асен Недев – на 17 г. е извършил престъплението като непълнолетен, навършил 16 години, но е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си.

От субективна страна тримата подсъдими са извършили деянието умишлено - те са съзнавали общественотоопасния му характер, предвиждали са неговите общественотоопасни последици и са искали настъпването на тези последици.

2. Изгответе диспозитив на обвинителен акт за деянието/ята, за които считате, че лицата следва да бъдат предадени на съд.

На Тодор Тодоров Георгиев, роден на 12.02.1978 г., живущ в с. Микре, Ловешка област, неграмотен, неженен, но живеещ на съпружески начала, осъждан, следва да се повдигне обвинение затова, че на 11.09.2014 г., в землището на с. Голец, Ловешка област, от нива, съставляваща поземлен имот № 018001, като извършител, в съучастие с Асен Недев – извършител и Тенчо Недев – извършител, отнел чужди движими вещи - 500 кг. слънчоглед на стойност 250 лева, от владението на Васил Илиев без негово съгласие с намерение противозаконно да го присвои, като заварен на мястото на престъплението употребил сила спрямо Васил Илиев, за да запази владението върху откраднатия слънчоглед, като му нанесъл удари с дървен кол, с което му причинил средна телесна повреда, изразяваща се във фрактура на кост на палеца на дясната ръка, довела до трайно затруднение на движението на десния горен крайник, като грабежът представлява опасен рецидив – престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 3 и т. 4, във връзка с член 198, ал. 3, във връзка с ал. 1, във връзка с чл. 29, ал. 1, буква "а" и буква "б", във връзка с чл. 20, ал. 2, във връзка с ал. 1 НК.

На Асен Миков Недев следва да се повдигне обвинение затова, че на 11.09.2014 г., в землището на с. Голец, Ловешка област, от нива, съставляваща поземлен имот № 018001, като непълнолетен, навършил 16 години, но могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, като извършител, в съучастие с Тодор Георгиев – извършител и Тенчо Недев – извършител, отнел чужди движими вещи - 500 кг. слънчоглед на стойност 250 лева, от владението на Васил Илиев без негово съгласие с намерение противозаконно да го присвои, като заварен на мястото на престъплението употребил сила спрямо Васил Илиев, за да запази владението върху откраднатия слънчоглед, като му нанесъл удари с дървен кол, с което му причинил средна телесна повреда, изразяваща се във фрактура на кост на палеца на дясната ръка, довела до трайно затруднение на движението на десния горен крайник – престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 3, във връзка с чл. 198, ал. 3, във връзка с ал. 1, във връзка с чл. 63, ал. 2, т. 2, във връзка с чл. 20, ал. 2, във връзка с ал. 1 НК.

На Тенчо Миков Недев следва да се повдигне обвинение затова, че на 11.09.2014 г., в землището на с. Голец, Ловешка област, от нива, съставляваща поземлен имот № 018001, като извършител, в съучастие с Тодор Георгиев – извършител и Асен Недев – извършител, отнел чужди движими вещи - 500 кг. слънчоглед на стойност 250 лева, от владението на Васил Илиев без негово съгласие с намерение противозаконно да го

присвои, като заварен на мястото на престъплението употребил сила спрямо Васил Илиев, за да запази владението върху откраднатия слънчоглед, като му нанесъл удари с дървен кол, с което му причинил средна телесна повреда, изразяваща се във фрактура на кост на палеца на дясната ръка, довела до трайно затруднение на движението на десния горен крайник – престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 3, във връзка с чл. 198, ал. 3, във връзка с ал. 1, във връзка с чл. 20, ал. 2, във връзка с ал. 1 НК.

3. Кой е компетентният орган, който трябва да проведе разследването по делото, коя прокуратура трябва да го наблюдава и кой е компетентният съд, в който делото да се внесе за разглеждане след приключване на разследването?

Компетентен орган да извърши разследването е разследващ полицаи. По правилата на родовата подсъдност (чл. 35, 2 НПК) престъпленията по 199 от НК са подсъдни на окръжен съд. По правилата за местна подсъдност (чл. 36, ал. 1 НПК) компетентен съд да разгледа делото е Окръжен съд - Ловеч, тъй като в неговия район е извършено престъплението, респективно компетентна да осъществява ръководство и надзор върху разследването е Окръжна прокуратура – Ловеч (чл. 195, ал. 1 НПК).

4. Задължителна ли е адвокатска защита за Тодор Георгиев, Асен Недев и Тенчо Недев, на кое правно основание, могат ли да се откажат от защитник, допустимо ли е и тримата да се ползват от един и същи защитник и извършено ли е нарушение в тази връзка?

И тримата обвиняеми са неграмотни, което обуславя задължителното участие на защитник в наказателното производство на основание чл. 94, ал. 1, т. 4 от НПК. В практиката си ВКС е приел (Решение № 121 от 14.03.2014 г. на ВКС по н. д. № 271/2014 г., III н. о., НК), че неграмотността на едно лице /невъзможност то да чете/, се приравнява на незнание на българския език, поради което може да възникне основание за участие на защитник в производството. Това участие е поставено в зависимост от волята на самия обвиняем/подсъдим, поради което ако той изрично заяви, че не желае защитник, такъв не би следвало да му бъде назначаван, респективно може във всеки момент на производството да се откаже от защитник – чл. 96, ал. 1 от НПК.

Защитата на Асен Недев е задължителна и на основание чл. 94, ал. 1, т. 1 от НПК, като същият не може да се откаже от защитник, предвид разпоредбата на чл. 96, ал. 1 от НПК.

В нарушение на разпоредбата на чл. 91, ал. 3, т. 1 от НПК, адвокат Лечев е защитавал и тримата обвиняеми. Това е равносилно на липсата на процесуално представителство при необходимост от задължителна защита

по смисъла на чл. 94, ал. 1, т. 5 от НПК. Съгласно разпоредбата на чл. 92 от НПК защитникът е следвало да се отведе в момента, когато е станало ясно, че интересите на обвиняемите са противоречиви, тъй като това прави и защитата на единия – Тодор Георгиев да противоречи на защитата на другите двама. Ако не се отведе защитникът, съответният орган е длъжен да го отстрани служебно. Това не е направено от разследващия полицаи по досъдебното производство. В този смисъл е следвало да се назначи на Тодор Георгиев друг служебен защитник на основание чл. 94, ал. 1, т. 5 от НПК, доколкото няма данни този обвиняем да се е отказал изрично от защитник на основание чл. 96, ал. 1 от НПК. След като не е назначен различен служебен защитник на обвиняемия Тодор Георгиев от този на Асен Недев и Тенчо Недев, по смисъла на НПК е нарушено неговото право на защита и е налице съществено отстранимо нарушение на процесуалните правила (Решение № 73 от 12.05.2015 г. по в.н.о.х.д. № 43/2015 г. на Апелативен съд Велико Търново, с което делото е било върнато на прокурора).

5. Предвид съдържащите се в казуса данни, допустимо ли е било да се сключи споразумение за решаване на делото в досъдебното производство и необходимо ли е съгласието на пострадалия, за да бъде одобрено такова споразумение от съда? Необходимо ли е съгласие на пострадалия за одобряване на споразумение за решаване на делото в съдебното производство, ако такова е допустимо?

Доколкото деянието по чл. 199 от НК не попада между изброените в чл. 381, ал. 2 от НПК престъпления, няма процесуална пречка след приключване на разследването по предложение на прокурора или на защитника да бъде изготвено споразумение между тях за решаване на делото.

Съгласно чл. 381, ал. 3 от НПК, когато с престъплението са причинени имуществени вреди, споразумението се допуска след тяхното възстановяване или обезпечаване. В случая с инкриминираното деяние са причинени имуществени вреди на стойност 250 лева, които са били възстановени по време на съдебното следствие. При тези данни е било допустимо да се сключи споразумение за решаване на делото само в съдебното производство, но не и в досъдебното производство.

Съгласно чл. 74, ал. 1 от НПК пострадал е лицето, което е претърпяло имуществени или неимуществени вреди от престъплението. В случая пострадал от престъплението е Васил Илиев.

Съгласието на пострадалия не е необходимо, за да се одобри сключеното споразумение за решаване на делото в досъдебното производство, тъй като такова не се изисква от закона.

В разпоредбата на чл. 384, ал. 3 от НПК е предвидено, че предпоставка за одобряване на споразумение за решаване на делото, постигнато след образуване на съдебното производство, но преди приключване на съдебното следствие, е съгласието на всички страни.

Страни в съдебното производство са прокурорът, подсъдимият и защитникът, частният тъжител и частният обвинител, гражданският ищец и гражданският ответник – чл. 253 от НПК.

Съгласно данните по казуса пострадалият Васил Илиев не е конституиран като страна в съдебната фаза на наказателното производство. Същият, като пострадал, може да бъде конституиран единствено като страна частен обвинител и/или граждански ищец, но това не се е случило. Предвид това съгласието на пострадалия Васил Илиев не е необходима предпоставка за одобряване на споразумение за решаване на делото в съдебното производство.

Изтегли първи контролен казус
З. Т. В. - 11.11.2023

Казус № 10

Киров, Иванов и Георгиев притежавали недвижим имот, находящ се в с.Геран, общ.Драч, обл.С. Имотът бил закупен през 2016г. от Киров за сумата от 3000 лв., въз основа на което бил издаден и нотариален акт за покупко- продажба. Намиращата се в имота къща била в лошо състояние, което не позволявало нейното обитаване и ползване по предназначение, поради което решили да й направят основен ремонт. Те изтеглили паричен кредит в размер на 30 000 лева и тъй като не били наясно с ремонтните дейности и техните цени, Киров влязъл в контакт с техния съселанин – Г. Дечев. Последният бил известен на хората с това, че извършва строително-монтажни дейности, като за целта ръководи съставена от него бригада, в която в различни периоди били включени различни лица, между които: Георгиев, Велев, Панов, Жечев и Шулев, както и работниците Огнянов и Филипков. Участниците в бригадата, работели тежък физически труд, независимо от възрастта и заболяванията им, тъй като не им достигали средства, а в селото нямали друго препитание. Семейство на Киров постигнали устна договорка с работниците, без да сключват договор, съгласно която те с бригадата си да извършат ремонт на къщата за сумата от 25 000 лева, в която сума следвало да бъдат включени възнагражденията за труд и строителните материали.

Във връзка с извършването на конкретния ремонт, Киров посетил общината, от където разбрал, че ако къщата ще се изгражда на основите на старата и няма да бъдат извършвани никакви конструктивни промени по нея, не е необходима никаква документация. Междувременно Г.Дечев се срещнал с хората от бригадата си и разговарял с тях за предстоящия ремонт. Той определил, кои работници да работят на обекта и каква дейност на извършват.Работата по обекта започнала през м. юни 2018г. със събаряне на остатъка от покрива на къщата. Към момента на започване на работата покривът на къщата бил почти съборен, а вследствие на течовете гредоредът между първия и втория етаж на самата къща бил изгнил. Предвид обстоятелството, че липсвал план, респ. скица на строежа, Г.Дечев, след като бил информиран за желанията на собствениците, решавал на момента всички възникващи в процеса на работа въпроси по обекта. При започване на строително-ремонтните дейности покривът бил съборен, а изгнилият гредоред бил свален. Първоначалната идея за ремонт на къщата била - със запазване на трите стени на втория етаж - запад, север и изток, но впоследствие се решило строежът да бъде удължен с около 4 метра на изток. В тази връзка по указания на Г.Дечев, работниците на строежа, между които Огнянов и Филипков, разрушили по-голямата част от източната стена на втория етаж, а другите стени останали.След като това било направено, бригадата започнала изграждането на кофража за плочата. Г.Дечев, независимо дали присъствал всеки ден на обекта, ръководил строителните дейности - вземал решения при решаване на задачите свързани със строителството, а същевременно ръководил строителната бригада. Той решавал, кои стени да се съборят и кои да останат, как да се изпълни строежът и кой от работниците, каква дейност да извършва. Той нямал образование в сферата на строителството /имал само основно/ и не бил надлежно квалифициран за подобен тип работа.

В резултат на това настъпил инцидент, когато на 14.09.2018г. бригадата започнала работа по обекта около 9. 00 часа сутринта. По-голямата част от кофража на плочата вече бил готов. Един от работниците бил на втория етаж и правел еркер, а друг му подавал строителни материали откъм южната страна на къщата. Междувременно работниците Огнянов и Филипов били на първия етаж и правили трегер, намиращ се в източната част на къщата. След като двамата си свършили работата, те отишли при колегите им, които правили кофража за витото стълбище, което щяло да свързва първия с втория етаж. Същото се намирало в близост до северната стена. Откъм тази стена били сложени подпори на кофража, но липсвали такива там, където щяло да бъде стълбището, т. к. без план работниците не знаели до къде ще стигне то. По едно време Г.Дечев усетил, че върху него се сипят камъчета и пясък. Погледнал нагоре и видял как северната стена започнала да пада. Г.Дечев извикал силно, като впоследствие се озовал под падналите тухли. Работника Панов издърпал Г.Дечев и двамата започнали да викат работниците Огнянов и Филипов, но никой не се обадил. Те предположили, че са затрупани и започнали да разриват купа от тухли. Когато стигнали до тях установили, че Огнянов е мъртъв, а Филипов след като взел няколко глътки въздух също починал. Подаден бил сигнал на телефон 112, като на място пристигнали полицейски органи, пожарна, линейка и служители на Дирекция "Инспекция по труда от гр.С., които съставили акт за спиране на строежа. От заключението на назначената и изготвена съдебно-медицинска експертиза на труп, било констатирано, че вследствие на затрупването на тялото на починалия Огнянов с тежки строителни отпадъци при срутването на стената по време на извършване на строителните работи, същият е получил съчетана механична травма с обхващане на главата, гръдния кош и корема. Констатирани са: тежка черепно-мозъчна травма с кръвонасядания, охлузвания и натъртвания на тъканите в областта на лявата половина на лицето. Констатирана е механична асфиксия - затрупване и притискане на снагата със строителен материал, като в такива случаи се говори за т. нар. "имобилизационна асфиксия". От заключението на назначената и изготвена съдебно-медицинска експертиза на труп, вследствие на затрупването на тялото на починалия Филипов с тежки строителни отпадъци при срутването на стената по време на извършване на строителните работи, същият е получил съчетана механична травма с обхващане на главата, гръдния кош и корема. Установена е механична асфиксия - затрупване и притискане на снагата със строителен материал, като в такива случаи се говори за т. нар. "имобилизационна асфиксия".

Заключението на назначената и изготвена строително-техническа експертиза, констатира, че строителната конструкция на жилищната сграда е била масивна с ивични основи от каменна зидария, носещи стени от каменна зидария на калов разтвор с хоризонтални пояси от дървени дялани греди. Сочил се, че степента на завършеност на сградата е на фаза "груб строеж" за първи етаж, без армировъчни и бетонови работи за междуетажната плоча и без инсталации. Съгласно заключението, в жилищната сграда се е извършвало преустройство с ново архитектурно разпределение на две нива с обособяване на нови помещения, с изграждане на нови - конструкция, покрив, електрически и ВиК инсталации, като са изградени и нови фасади. Освен това сградата става с по-голяма застроена и разгърната площ, т. к. същата се разширява на изток.

Строителните дейности са определени от вещото лице като "реконструкция, преустройство и разширение", което по смисъла на параграф 5 ДР на ЗУТ, т. 38 е "строеж" и е от "пета

М. 11. 2023г.

категория", съгласно чл. 137, ал. 1, т. 5, б. "а" и б. "г" от ЗУТ. За изпълнението на "строеж от пета категория" е необход. възлагане, изготвяне и одобряване на инвестиционен проект със съдържание съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредба № 4 от 21.05.2001 г. за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти.

Видно от заключението на експертизата, причината за срутването на тухлената стена е загубване в определен момент на нейната устойчивост. Вещото лице е посочило, че при евентуално наличие на одобрен инвестиционен проект, в част "Конструкции" проектантът е можел да прецени, кои носещи конструктивни елементи от старата жилищна сграда могат да се запазят и да укаже начина на изпълнение с цел запазването им, чрез изготвянето на работен проект за организация и изпълнение на строителството. Освен това задължителен елемент от всеки инвестиционен проект е и част "План за безопасност и здраве", осигуряващ безопасни условия на труд на строителите съгласно Наредба № 2/22.03.2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на СМР. В заключението на строително-техническата експертиза е посочено от техническо гледище, че цялата отговорност по управление на строителния процес, вземането на решения по отношение на архитектурата, конструкцията, инсталациите, включително и по осигуряване на безопасни условия за работа, е в лицето на бригадира – строител, респ. Г.Дечев. В конкретния случай не са взети никакви мерки по обезпечаване на сигурността, укрепване и запазване на устойчивостта на тухлената стена при изпълнение на строително ремонтните дейности. От техническа гледна точка действията на Г.Дечев са определени като непрофесионални с оглед липсата на осигуряване устойчивостта на стената, която подсъдимият е решил да запази като елемент от бъдещата сграда.

Според Киров, Г.Дечев бил най-добрият майстор в региона и затова настоявали точно той да ремонтира къщата, като сочи, че единствената му уговорка била само с Г.Дечев, с който ходили на оглед, последният да си каже мнението, като се съгласил и поел ангажимента да ремонтира къщата. Киров е категоричен, че е плащал суми само на Г.Дечев съгласно договореностите между тях. Не е заплащал на трети лица или на работниците за извършваните строителни дейности. Г.Дечев е определял, колко пари трябва да даде Киров и последният ги е плащал. Същият му казал, какви материали са необходими и от къде да се закупят. Договорката между сем. Кирови и Г.Дечев била за сумата от 25 000 лв., която включвала материали и труд. Киров нямал познания в областта на строителството и поради това се доверявал на Г.Дечев. Той вземал решенията, коя стена да остане, коя да падне, а Киров изцяло му се доверявал. Посочва като ръководител и бригадир Г.Дечев, тъй като той организирал хората, разпределял работата и задачите, определял и плащал възнагражденията, като преценявал, кой какво следва да получи.

Въпроси:

1.Посочете правната квалификация за съставомерността на престъплението с основните му характеристики, изпълнително деяние, вид, субективна и обективна страна /елементи/, форма на вина.

11. 11. 2023г.

2. Има ли наличие на многобройни или изключителни по своя характер смекчаващи отговорността обстоятелства. Има ли наличие на отегчаващи отговорността обстоятелства. Обосновете тезата си.

3. Кой е компетентния разследващ орган, съответно прокуратура и първоинстанционен съд. Правно основание.

4.

При постановяване на евентуална присъда, ако е осъдителна, следва ли да бъде наложено наказание лишаване от права.

Отговор:

М. М. 2023г

Зтари контролен казус

изготвен на 11.11.2023г

З

Т

В

Казус № 8

Николова работела като рецепционист в хотел „М.“ в гр.София, собственост на ЕООД „Ф.“. За времето от 19:00 часа на 30.10.2021 г. до 07:30 часа на 31.10.2021г. изпълнявала служебните си задължения в хотела. След като заключила, както обичайно, входната врата към фойето на хотела в полунощ, останала на рецепцията, която също се намирала във фойето. Около 05:00 часа на 31.10.2021 г. на входната врата на хотела се почукало. Николова отключила и отворила леко вратата, при което видяла лице от мъжки пол, което впоследствие в хода на проведените процесуално следствени действия било установено като Томов. Той бил облечен спортно, бил с мургава кожа, набола брада и къса коса. Лицето се сторило съмнително на рецепционистката и когато я попитал дали има свободни стаи в хотела, тя, без да го пуска да влиза, му отговорила отрицателно. Веднага след това Томов избутал Николова рязко и влязъл във фойето на хотела, като с лявата си ръка я хванал за врата и натиснал главата ѝ надолу, а с дясната си ръка извадил скрит под якето си кухненски нож с дървена дръжка и сиво метално острие с обща дължина около 30 см. Томов насочил острието на ножа към Николова и го опрял в гърдите ѝ, като ѝ казал, че иска парите и тогава ще си ходи. Николова се изплашила и тръгнала към рецепцията, при което Томов я ударил по главата, тя паднала на земята, след което той я ритнал в тялото, а после отишъл зад рецепцията, където започнал да търси парите от оборота на хотела. Николова успяла да стане, отишла зад бар-плота и му показала парите, които били в хартиен плик. Томов взел плика с парите, но казал, че са малко и затова ще вземе и мобилните телефони, но после се отказал и ги оставил. Извадил от хартиения плик парите, които били 340 лева и 180 евро и напуснал хотела, бягайки, със сумата, която представлявала оборота на хотела и била на обща стойност 692,05 български лева, съобразно фиксирания курс на БНБ. Недалеч от хотела изхвърлил ножа.

Николова веднага се обадила по телефона и потърсила помощ. На подадения от нея сигнал, няколко минути след случилото се в хотела, реагирали автопатрул от СОТ 161, както и служители от 4-то РУ-СДВР, които при обход на маршрута открили хвърления нож. В хотела бил извършен оглед на местопроизшествие, при който било установено наличие на монтирани и работещи, към момента на извършеното посегателство над Николова, камери за видеонаблюдение. Записите от видеокамерите били предадени от служител на хотела за нуждите на разследването по делото. Николова била разпитана като свидетел, при което тя дала подробно описание на лицето, извършило посегателство над нея. В следствие на проведените оперативно-издирвателни мероприятия по случая и в резултат на даденото описание, на следващия ден Томов бил задържан. При извършеното разпознаване на лице на живо при условията на чл. 170 и сл. НПК, Николова категорично разпознала и посочила Томов като извършителя на посегателството спрямо нея. Заключение на изготвената в хода на досъдебното производство видео-техническа

експертиза е, че лицето на записите и сравнителния образец - снимка на Томов, е едно и също.

Томов е на 27 години, български гражданин, неженен, с основно образование, безработен, с постоянен адрес с. К., общ. М., обл. В. Обикновено пътувал из страната и се препитавал както успее. Осъждан е четирикратно от различни съдилища в страната за престъпления против личността и собствеността. С присъда № 294/14.10.2019 г. по описа на РС-гр.В., постановена по нохд № 236/2019г., в сила от 02.03.2020г. е осъден за престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 194, ал. 1 НК и му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от 2 г. при първоначален строг режим, изтърпяно на 08.12.2020 г.

Томов не дава обяснения по време на досъдебното производство, но в резултат на ефективно разследване деянието му е доказано по несъмнен начин. Съдебното производство по делото е проведено по реда на глава двадесет и седма от НПК, а именно по чл. 371, т. 2 НПК по искане на Томов и процесуалния му представител. Последният моли съда за снизхождение, тъй като на този етап Томов признава вината си и изложените в обвинителния акт факти. Посочва, че подзащитният му имал желание да сключи споразумение със СГП, но поради невъзможността да възстанови щетите предвид липсата на средства, не е успял да го сключи. Последното осъждане на Томов е от 03.02.2022 г., за това че няколко часа преди инкриминираното деяние, той е извършил по идентичен начин и средства друго посегателство, нападайки с нож служителка в сградата на хостел „А“ в София и отнемайки наличните пари, за което по одобрено от съда споразумение му е наложено наказание лишаване от свобода.

На 03.09.2022г. съдът му налага наказание лишаване от свобода за срок от осем години при първоначален „строг“ режим на изтърпяване, което защитникът обжалва като явно несправедливо, поради игнориране на посочените от него обстоятелства, относими към индивидуализацията на наказанието, и отправя искане за намаляване.

ВЪПРОСИ

1. Каква е правната квалификация на деянието?
2. Следва ли признанието на дееца в случая да се разглежда като смекчаващо отговорността обстоятелство?
3. Какво е правното значение на предходните осъждания на Томов?
4. Основателна ли е жалбата на защитника?

М. 11. 2023